

БОБИРЬОВА Марія Максимівна (07. 04. 1918, м. Кременчук, нині Полтав. обл. — 25. 06. 2001, Київ) — мовознавець. Доктор філологічних наук (1968), професор (1969). Учасниця 2-ї світової війни. Державні нагороди СРСР, Чехословаччини, Польщі. Орден «За заслуги» 3-го ступеня (1997). Закін. Харків. пед. ін-

ститут іноз. мов (1940). Працювала перекладачем «Інтуриста» (Харків, Київ, 1945–49); викл. Київ. пед. інституту (1949–51); у Київ. лінгвіст. університеті: декан факультету франц. мови (1951–63), доцент кафедри (1965– 68), завідувач кафедри франц. філології (1968–93), професор (1969–97), проф.-консультант цієї каф. (1997–2001). Дослідж. з лексикології й синтаксису романських мов.

Основні праці

О типологии предложения в современном французском языке. Москва, 1964; Порядок слов в простом и сложном предложении во французском языке. Проблемы функционального синтаксиса французского языка в сопоставлении с испанским и итальянским. Москва, 1965; Роль герундиального оборота в реализации связности художественного текста современного французского языка // Принципы типологизации худож. и нехудож. текстов: Сб. науч. тр. К., 1987 (співавтор); Прагматичні аспекти функціонування некатегоричних висловлень у сучасній французькій мові // ІФ. 1990. № 97.

Г. І. Панич

Бібліографічний опис:

Бобирьова Марія Максимівна / Г. І. Панич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35608>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).